

"TKP'nin Sesi"

Pazar

6 Mayıs 79

Bu yayınınımızda şunları dinliyeceksiniz:

1. Haftanın politik panoraması
2. 1 Mayıs'a karşı saldırının basındaki izleri
3. TKP MK 2 Mayıs 79 bildirisi
4. TKP Kocaeli İl Komitesinin 1 Mayısta halkımıza ÇAĞRI'sı
5. Yazı: Savaş Makinası : NATO (İ. Bilen)

(~~Sıra~~ Spikerler: Ömer, Deniz, Necmi)

"TKP'nin Sesi"

6.5.79

TKP'nin parti il komitelerinin çağrıları yığınların 1 Mayıs alanlarına akmasında etkin oldu.

Birçok TKP İl Komitesinin yanısıra Kocaeli İl Komitesi 1 Mayıs-
ta halkımıza şöyle sesleniyordu:

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Haftanın politik panoraması:

- Geride bıraktığımız haftanın ~~en önemli~~ gerek uluslararası alanda ve gerekse Türkiyemizde en önemli olayı kuşkusuz 1 Mayıs'tı. Türkiye'nin kalbi bu yılki 1 Mayıs'ta İzmir'de atıldı. Üstüngel yoldaşın "güzel İzmir" dediği kent, bu 1 Mayıs'ta bir kat daha güzeldi. İzmir işçileri, emekçileri, kadınları yurdun dört bir yanından gelen halkımızın ulusal demokratik güçlerin temsilcileriyle 1 Mayıs'ta ^{Ay yıldızı ve,} kucaklaştı. (Kızıl bayraklarıyla anti-emperyalist, anti-faşist, Anti-tekelci pankartlarıyla donanmış 1 Mayıs yürüyüşünde DİSK'li, Türk-İş'li işçiler, omuz omuza yürüdüler. Köylüler, Ege ve Marmara Köy-Der üyeleri, işçi-köylü bağlaşıklığını Konak alanında somutladılar. Öğretmenler, eğitim emekçileri TÖB-DER üyeleri işçi sınıfının yolunda yürüyen ilerici gençlik, yurtsever kadınlar işçi sınıfının disipliniyle en yığinsal 1 Mayıs ~~kollarında~~

kollarından birini oluşturdular. İGD üyeleri, İKD üyeleri ,Barış savaşçıları, her meslekten, her inançtan, Türk, Kürt tüm emekçiler önlerine konan her engeli başarıyla aşarak İzmir 1 Mayıs alanına aktılar. İşçi sınıfımızın gücü, ulus~~xarx~~ demokratik güçlerinin eylem boyutları 100 binlik ~~x~~ dev gösteriyle İzmir'de sergilendi. İstanbul'daki teröre boyun eğmeyen güç budur.

Ⓐ Polis, jandarma ve sıkıyönetim engelleri binlerce An~~x~~adolu emekçisinin İzmir'e akmasına ~~x~~ engel olamadı. 1 Mayıs savaşcısı, 1 Mayıs yasaklarına vura vura 1 Mayıs alanında boy gösterdi. Halkımızın ana istemlerini dile getirdi. ~~Gerixixfařixixgüçlerxxx1xMayısxxx100xbinx~~
~~emekçixixix~~ Şanlı metalurji işçilerinin sendikası Maden-İş adına bir konuşma yapan Kemal Türkler, NATO'ya, Amerikan emperyalizmine, ülkemizi onyıllardır bu kahrolası düzene zorbalıkla bağlayan baş düşmana karşı işçi sınıfının savaşını dile getirdi. Konuşması

100 bin emekçinin NATO'dan çıkılsın! Kahrolsun Amerika! haykırışlarıyla kesildi. 100 bin emekçi ulusal demokratik cephede birleşiyor. 1 Mayıs alanı gürüyor. Sıkıyönetime hayır! Sıkıyönetimsiz toplu sözleşme! IMF'ye x hayır! Faşizme geçit yok! Ulusal baskıya son?! Uluslara, dillere eşitlik!

• Kemal Türkler, Türkiye işçi sınıfının, tüm ulusal demokratik güçlerin ortak istemini dile getirdi. Faşist 141-142 kaldırılınsın dedi. 100 bin emekçi hep bir ağızdan: Tüm güçle haykırdı. TKP'ye özgürlük! Alanın içinden üç dev tıpasparan açıldı. Kızıl harflerle işçilerin, emekçilerin canları, kanları pahasına yazılmış bu dövizler. TKP'ye özgürlük! Atılım bizimle! Bu Türkiye proletaryasının kendi partisine sahip çıktığını, Türkiye demokrasi güçlerinin en temel özgürlük istemine dört elle sardıldıklarını gösteriyor. Kemal Türkler yaşasın DİSK? diye sözlerini bitiriyor. Yığınlar hep bir ağızdan. Yaşasın DİSK! diyor. Ve bu şanlı 1 Mayıs mitingi yine

yiğınların hep birlikte hayakırdığı TKP'ye özgürlük! belgisiyle sona eriyor. Güzel İzmir sıkıyönetim altında teröre boğulan işçi İstanbul'un yüzünü güldürüyor. İstanbul işçisi, Türkiye işçi sınıfı bu gösteriden güçlerini birleştirmiş, sıralarını sıkılaştırmış, savaş direncini bilemiş olarak çıktı.

- 1 Mayıs'ın başarısı ve eylem birliği

Bu yılki 1 Mayıs kutlamaları, diğer yıllardan olduğundan çok farklı koşullar altında ve karmaşık bir ortamda yapıldı. Hükümet iç ve dış gericilerin dayatmalarıyla sıkıyönetimi uzattı. Kapsamını genişletti ve yaygınlaştırdı. Sıkıyönetim silahıyla yurtseverlere karşı daha açık baskı yöntemlerine gitti. Hükümetin kemerleri sıkma politikasına evet diyen ^{ler} zamların altına imza atan ^{ler} ~~DISK yönetimin-~~ ~~deki uzlaşmacılar~~ 1 Mayıs öncesinde konfederasyonu bölme noktasına getirdiler. Bu koşullarda 1 Mayısı kutlamanın amacı emperyalist

baskılara, NATO'ya, gerici faşist güçlere, sıkıyönetime, bunalımların emekçi halkın sırtına yüklemesine karşı olduğu kadar, 1 Mayıs'ın kutlama kazanımını kutlamak, işçi sınıfının politik ve sendikal birlik bayrağını yükseltmek, ulusal demokratik güçlerin birliği yolunda adım atmaktır. İzmir ve Mersin'de yapılan ~~XXXXXX~~ yığinsal 1 Mayıs yürüyüş ve mitingleriyle bu amaca ulaşıldı. 100 binler halkımızın bağımsızlık, barış, demokrasi ve sosyalizm yolunda istemlerini dile getirdi. Gerici, faşist güçlerin ve onlara teslim olan hükümetin 1 Mayıs kutlamalarını yasaklama, önleme girişimlerini boşa çıkardı. Yığinsal olarak İstanbul'da 1 Mayıs'ın/yasaklanmasını protesto etti. Hükümet ve sıkıyönetim İstanbul'da 1 Mayıs'ı yasaklarken, kanlı olaylara sahne olur gerekçesini öne sürüyordu. İzmir gösterisi bu gerekçenin son derece temelsiz olduğunu gösterdi. Gericileğe, faşist güçlere, Pekin uşağı Maocu provokasyon yuvalarına saldırma fırsatı verilmedikçe, bugün ülkede hiçbir yürüyüş ve miting kanlı

olağlara sahne olmaz. İzmir'de yığinsal 1 Mayıs gösterisi bunu bir kez daha kanıtladı. Hükümet tüm kanlı çatışmaların baş sorumlusu Demirellerin, Türkeşlerin, bunların güdümündeki açık-gizli faşist terör örgütlerinin üzerine yürüyeceği yerde İstanbul halkını evlerine hapsetti. Orduyu halkın üzerine sürdü. Spor alanlarını toplama kampı haline getirdi. Bu açık baskı yöntemini protesto eden TİP, TSİP yöneticilerini , sendikacıları , ilerici Gençler Derneği üyelerini tutukladı. Halkımız hükümetin açık baskı yöntemlerini , sıkıyönetim politikasını protesto ederken, tutuklananların derhal serbest bırakılmasını, kovuşturma ve soruşturmalara derhal son verilmesini istiyor.

1 Mayıs tüm bölücü girişimlere karşın işçi sınıfının birliği yolunda ileriye doğru bir adım atılmasını sağladı. DİSK'in çoğunluğu Türk-İş'e bağlı sendikaların bazıları 1 Mayısta yerlerini aldılar. 100 bin emekçinin arasında yöneticilerinin yasaklarına karşın,

sosyalist, sosyal-demokrat, CHP'li emekçiler komünist sınıf kardeşle-
riyle omuz omuza oldular. 1 Mayıs gösterisi işçi-köylü bağlaşıklığı
yolunda da yeni gelişmelerin varlığını gözler önüne serdi. 1 Mayıs
eşiğindeki olaylar ve 1 Mayıs'a karşı yönelen saldırı yığınların kendi
deneyleriyle CHP sağ kanat yöneticilerinin içyüzünü kavramaya,
böylece en geniş CHP'li güçlerle ve öteki demokratik güçler arasında
eylem birliği olanaklarının genişlemesine katkıda bulundu. 1 Mayıs
TKP'nin yığınlar arasındaki köklerinin derinliğini, ~~f~~ gücünü, artan
saygınlığını gösterdi. Yığınlar TKP'nin belgelerine sahip çıkıyor.
TKP'nin ~~belgilerinin~~ yığınları serüvene - sürüklemeyen devrimci
önderliği başarıyla yoklamadan geçti. Bu işçi sınıfının ,onun bağlaşıkl-
larının TKP'ye olan güvenini bir kat daha pekiştirdi. Egemen güçlerin
"Vurucu TİMLER kurmak", "İç savaş başlatmak" "terörizm" suçlamaları
iflas etti. Burjuvazinin anti-komünist, anti-TKP politikasının
bunalımı daha da derinleşti. 1 Mayıs sonrasında gerici faşist güçlerin

1 Mayıs, İzmir gösterisine dolu dizgin saldırıya geçmesi rastlantı değildir. Demireller, Türkeşler, hükümetin İstanbul halkına karşı giriştiği terör hareketini yeterli saymıyorlar. Onlar 1 Mayıs'ın toptan yasaklanmasını istiyorlar. Çünkü burjuvazi 1 Mayısın şurada yada burada kutlanmasına değil, onun özüne, tüm ülkedeki en geniş yığınları ortak bir platformda savaş alanlarında mobilize edici niteliğine saldırıyorlar. Baş düşmanın, yani emperyalizmin işbirlikçisi Demirellerin, Türkeşlerin kinini düşmanlığını üzerinde toplayan İzmir yığınsal gösterisi hedefini bulmuştur.

O nedenle 1 Mayısta 100 bin emekçinin gösterisi gerçekte baş düşmana, NÖTO'ya, emperyalizme, iç gericiliğe karşı olan bütün ulusal demokratik güçlerin ortak başarısı, ortak kazanımıdır.

* TKP MK'nin BİLDİRİSİ

İzmir yığınsal 1 Mayıs kutlaması gericiliğin ve ona teslim

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

olan hükümetin bütün baskılarının ancak birlikte göğüslenebileceğini iyice gösterdi. TKP , komünistlerin, sosyalistlerin, ilerici sosyal demokratların aktif savaşçısıdır. Bu tutumunu Komünist Partisi 2 Mayıs günlü Bildirisiyle bir kez daha ortaya koydu. Bildiride şöyle deniyor:

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA KURUMU

"TKP'nin Sesi" 6.5.79

"B.R." 8.5.79

Bu belge 1 Mayıs ana belgesi "NATO'ya hayır" oldu.
Anlamı 1 Mayıs savaşında TKP'nin NATO karşıtı olduğu
konusunun açıldığı TKP MK Genel Sekreteri İ. Bilen
belgesi "Savaş makinesi: NATO" başlıklı
TKP MK Genel Sekreteri
NATO'ya hayır, şimdi bu belge sunuyoruz.

NATO'nun kuruluşundan bu yana 30 yıl geçti. 130 silahlı çatış-
mayla kana boyanmış bir tarih bu. Geçen yıllarda bir gerçek sayısız
kez kanıtlandı: NATO'nun amacı, kapitalist sömürü sistemini kaçınlı-
maz yıkılışından kurtarmaya çalışmaktır. Bu amaçla o, bir yandan sos-
yalist ülkelere, ulusal kurtuluş hareketine karşı saldırı politikası
izliyor. Öte yandan da kapitalist ülkelerin her birindeki işçi hare-
ketini, barış hareketini o ülkelerin iç işlerine karışmakla bastırmaya
çalışıyor. Bundan ötürü NATO, tüm insanlık için savaş ve terör demek-
tir.

Türkiye'nin NATO'ya sürüklenişini NATO'nun iç yüzünü açıkça göz-
ler önüne sermiştir. Burjuvazi, bir yandan sosyalist Kore'de kan dök-
meye gitti.. Mehmetçiği Amerikan dolarına satışa çıkardı. Öte yandan
içerde TKP'ye, barışseverlere, halkın üzerine kanlı terörle yüklendi.
NATO bugün de hem ekonomik yıkımın baş nedeni, hem de faşizm tehli-
kesinin ana kaynağıdır. Bu yüzden ülkemizde emekçiler, yurtseverler
NATO'nun 30'uncu yılını, İzmir'de, Eskişehir'de, Mersin'de, sıkıyöne-
tim bölgelerinde gösterilerle, direnişlerle karşıladılar. "NATO'ya
hayır" diye haykırdılar. Bu iki sözcük, halkımızın savaş bayrağı ol-
muştur.

NATO yayılmacılığı

Dünya ölçüsünde güçler oranının değişmesi, yumuşama sürecinin
güçlenmesi, emperyalizmin askersel blok politikasının temellerini
sarstı. Günümüzde emperyalistler, bu saldırgan politikayı yeniden
canlandırmaya çalışıyorlar. Anti-Sovyetizm kampanyaları "komünizm tehli-
keli" yaygaraları bu nedenle artmıştır. Emperyalist zincirin
halkalarındaki kopmalar, baş kaldırmalar karşısında emperyalizm yeni
saldırganlık planları kuruyor. Bu planların temeli, NATO'nun etki

alanını genişletmek, yeni askersel bloklar oluşturmak, silahlanmayı aralıksız tırmandırmaktır.

NATO yayalmacılığı, en başta barış ve silahsızlanma savaşında uluslararası komünist hareketin birliğini daha da güçlendirmek görevini öne çıkarıyor. Bu durum, anti-Sovyetizmin her biçimine karşı aralıksız savaş ve reel sosyalizmin kazanımlarını ardıcıl savunmayı herkesden önce komünistlerin önüne güncel görev olarak koyuyor. Büyük burjuva basını NATO ile Varşova paktını özdeş göstermeye yelteniyor. Bir de işçi hareketinde "yumuşamayı tehlikeye düşürmemek", "dengeyi bozmamak" için NATO'dan çıkma savaşına yan çizenler var. Böylesi görüşler oportünizmin her türüne karşı savaşın güncelliğini, zorunluluğunu gösteriyor.

NATO'culuğun bunalımı

Bu "denge" gerekçesini Türkiye'de bugünkü hükümet de ileri sürüyor. Halkımızın NATO'ya karşı tepkilerini böylelikle etkisiz bırakmak istiyor. Olaylar bu iki yüzlü savları yürütüyor: CENTO'nun yıkılması barışa yaradı. Ama, Amerikan emperyalizminin bölgede yeni bir askersel blok kurma çabası barış için tehlikedir. SEATO'nun çökmesi Uzak Asya'da halklara barış getirdi. Şimdi burada yeniden bir askersel blok kurma hazırlıkları bölgeyi ateşe veriyor. Vietnam'a Çin saldırısı bunu kanıtlıyor.

Son günlerde emperyalist basın başka bir yalanı diline doladı. "Türkiye Amerika'ya yeni yeni casusluk üsleri vermezse SALT-II görüşmeleri çıkmaza girer" diyorlar. U-2 casusluk uçağı olayını anımsayalım. Bu provokasyon iki askersel bloku bir anda karşı karşıya getirmiş, uluslararası gerginliği hızla arttırmıştı. Bir ülkenin kapı eşiğinde casusluk üsleri kurmanın barışa yarayacağı görüşü emperyalist propagandanın tepetaklak "mantığını" apaçık gösteriyor.

Bu iki yüzlü savların anlamı şudur: Ülkemizde egemen güçlerin yıllardır izleyegeldikleri NATO'culuk politikası derin bir bunalım

geçiriyor. Resmi ağızlar, NATO'ya bağımlılık politikasının ana gerekçesinin yalan olduğunu açıkladı. "Sovyetler Birliği Türkiye için tehlike değil" dedi. Bu saldırı blokunda neden halâ kalındığı sorusuna yakıştıırılan ikinci yanıt da çok geçmeden çürüdü. NATO'nun ekonomik kalkınmamıza "yarar" sağlayabileceği yolundaki görüşler iflas etti. Tam da tersine, NATO'nun ülkemiz için nasıl ağır bir yük olduğunu hükümet kendisiad açıklamaya başladı. Sovyetler Birliği ile bağlanan Politik Belge, arkasından ulusal çıkarlarımızı gözeten bir dizi ekonomik işbirliği anlaşmaları, NATO'culuğa ağır bir yamruk indirdi. Böylece günümüzde, Türkiye'nin neden halâ bu emperyalist savaş makinasının bir dişlisi olduğu sorusuna, hükümet çevreleri yanıt veremez duruma düştüler.

Ama bu sorunun yanıtı var: Türkiye'yi NATO'ya tutturan perçinlerden birisi, topraklarımıza üsleriyle, atom yığınaklarıyla yerleşen Amerikan emperyalizmidir. Onun koltuğunun altında kapılarımızı zorlayan Federal Alman emperyalizmidir. İkincisi de egemenliklerini emperyalist desteğe bağlı gören, işbirlikçi tekelci burjuvazidir. TKP bu iki başlı düşmana karşı aralıksız savaşıyor. Bu savaşta tüm ulusal demokratik güçleri birliğe çağırıyor.

Savaş koşulları

ABD Türkiye'yi yeni bir askersel bloka sürüklemek istiyor. İran'dan sökülen casusluk üslerini Türkiye'ye yerleştiriyor. Böylesi bir durum NATO'ya karşı savaşı daha güçlendirmeyi güncel ve zorunlu yapıyor. Bu savaşı başarıya ulaştırmak, yığınların anti-emperyalist eylemlerini yükseltmek için koşullar elverişlidir.

NATO başkomutanı A.Haig, NATO'nun baş sorunlarından birini açığa vurdu: Güney Doğu kanadı güçlendirmekten, Türkiye'ye "yardım" etmekten söz etti. Guadelup tepe toplantısında bu görev Federal Alman emperyalizmine düştü. F.Almanya emperyalist basını, Türkiye'yi "politik

ateşi çıkmış", "ekonomik nefes darlığı olan" bir "hasta adam"a benzetiyor. Görünen köy kılavuz istemez. Emperyalistler bu cepheden pek güvenemiyor.

Türkiye emperyalist zincirin zayıf halkalarından birisidir. Emperyalist zincirin burada zayıflamasının başlıca bir nedeni, dünya ölçeğindeki güçler oranındaki değişimdir. Sosyalist ülkelerin güçlenmesi, kapitalizmin genel bunalımının derinleşmesidir. Sovyetler Birliği'nin barış politikasının ve komünizm kuruculuğunun devrimci etkileridir. Bunun yanı sıra, kapitalizmin eşitsiz gelişmesi, NATO içindeki gelişmeleri azdırıyor. Türkiye ve Yunanistan'ın NATO'yla olduğu gibi, bir de bu ülkelerin egemen sınıfları kendi aralarında çatışmalara düşüyor. Türkiye NATO'nun Yakın ve Orta Doğu ülkeleriyle değişme yerinde. Deyim yerindeyse en sıcak bir noktada. Türkiye NATO'yu CENTO'ya bağlayan köprüydü. CENTO'nun yıkılmasıyla bu köprüden bir ucundaki bağlantı koptu. Bu durum bölgedeki ilişkileri daha da keskinleştirdi. Bölgede kızışan ulusal kurtuluş hareketiyle emperyalizm arasındaki savaşım Türkiye üzerinde çok yönlü etkiler yapıyor.

Sonra, Türkiye derin sosyal, ekonomik, politik bunalımların burgasında. En başta işçi sınıfımızın savaşkanlığı emperyalistler ve işbirlikçileri için korku kaynağı. Türkiye proletaryası, tüm ulusal demokratik güçleri, köylülüğü, orta katmanları bir tek cephede birleştirmeye yeteneğinde. Bu yetenekten kuşku duyanlar ya cephe politikasına karşı çıkıyor. Ya da cepheyi burjuvazinin bir kolunun peşine takılmak diye anlıyor. Emekle kapital arasındaki ilişkilerin yanı sıra, ulusun çoğunluğu ile emperyalizm, işbirlikçi tekelleri burjuvazi ve toprak ağaları arasındaki çatışmalar ulusal demokratik cephenin nesnel tabanını genişletiyor. Halk yığınlarının savaşları k yükseldikçe egemen sınıfların içindeki çatlaklar derinleşiyor.

Emperyalizmi de, iş gericiliği de korkutan başlıca bir etken, Türkiye işçi sınıfının Marksçı-Leninci, proletarya enternasyonalizmine

simsiki bağı bir partisi olmasıdır. "TKP yoktur" diyenlere yaşamın kendisi ağır bir yanıt verdi. Şimdi de Türkiye'nin emperyalist sin-
cirin zayıf halkalarından birisi olduğunu yadsıyanlar oluyor. Bu hü-
kümete ileri adım attırmakla yetinelim yetinelim diyenler çıkıyor.
Kim ne derse desin, TKP bağımsız, devrimci politikasıyla yığınların
savaşlarının en başında yürüyor. Bu gerçek, burjuvazinin, burjuva par-
tilerinin arasındaki, hükümetin içindeki çatışmalarda yansıyor. Zeri-
Burjuvazi
eşlik TKP'nin güçlenmesini durdurma yöntemlerini alabildiğine tartr-
ıyor. Bu tartışmanın Meclis'e girmesi anti-komünizmin, anti-TKP'ci-
liğin iflasıdır. TKP, yığınların uzadı olma yolundadır. Yüzbinlerce
işçi ve emekçinin alanlarda "TKP'ye Özgürlük" diye haykırması, par-
tinin politikasının doğruluğunu, saygınlığını, gücünde artmasını
gösteriyor.

Emperyalizmin ve iç gericiiliğin olanaklarını hiç küçümsemiyo-
ruz. Emperyalizmin baskıları biteviye üsteliyor. Memleketimiz faşist
bir tehlike ile karşı karşıyadır. Türkiye Kürdistanı caddi kazanına
gevrilmiştir. Ama, bütün bunlara karşı yukarıda saydığımız nedenler-
den ötürü, işçi sınıfının, halkımızın NATO boyunduruğunu kırmak, ileri
demokratik devrim yolunda ilerlemek savaş için giderek daha elveriş-
li koşullar oluşuyor. TKP, bu olanakları devrimci bir anlayışla
değerlendirmek görevinden, Leninci savaş rotasından çapmıyor.

Dünya işçi sınıfının birlik, dayanışma ve savaş günü 1 Mayıs yaklaşıyor. Türkiye işçi sınıfı, bu yıl da, tüm ülkelerin işçileriyle birlikte 1 Mayıs'ı yığinsal gösteri ve yürüyüşlerle kutlamaya hazırlanıyor.

Başta sosyalizmin kalesi Sovyetler Birliği olmak üzere, sosyalist dünyada işçiler ve emekçiler, 1 Mayıs'ı komünizm kuruculuğunda yeni emek başarılarıyla karşılıyorlar. Kapitalist ülkeler işçi ve emekçileri, ülkemizde olduğu gibi, 1 Mayıs'a tekellerin artan baskı ve ezgisine, kapitalist sömürüye karşı savaşa hız vererek hazırlanıyorlar. Halkımız, 1 Mayıs'a çok çetin savaş koşullarında, sıkıyönetim altında giriyor.

Faşizm tehlikesi boydan boya duruyor. Emperyalizm, NATO, iç gericilik, Şili biçimi kanlı faşist bir diktatoraya ortam hazırlamak için hergün yeni provokasyonlar tertipliyor. Hükümet içindeki truva atlarını da bu amaçla harekete geçirdiler. Gerici AP, faşist MHP, mafocular, halkımıza kan kusturmaya devam ediyor. Bunlar, saldırıları, tertipleri Doğu'ya, Kürdistan'a kaydırıyorlar. Kürt halkının, komünistlerin yeni bir kırımı için plânlar, hazırlıklar yapıyorlar.

İşbaşındaki hükümet, CHP sağ kanat yönetimi, bir yandan emperyalizmin, NATO'nun, IMF'nin baskılarına boyun eğiyor, faşizmin tırmanışına, gericiliğin tertiplerine göz yumuyor, öte yandan bunalımın yükünü emekçi yığınların sırtına yüklemeye çalışıyor. Toplu sözleşmelerin, tekelci büyük sermaye yararına, sıkıyönetim koşullarında bağlanmasına dayanak oluyor. İşçi sınıfının direnişini kıramayınca, sınıf sendikalarına karşı baskıya, onları bölmeye yöneliyor. İlerici, demokratik örgütler üzerinde baskıyı arttırıyor. Anti-komünizme, burjuva milliyetçiliğine, sıkıyönetimcilige sarılıyor.

Hükümet, Ecevit, burjuva reformistleri, kapitalizmi kurtarmak için bugün halka özveri çağrıları yapıyorlar. Türkiye Komünist Partisi, işçi sınıfını ve emekçi halkımızı iş, ekmek, özgürlük savaşın-

da, emperyalizme, faşizme ve sömürü düzenine karşı savaşta özveriye çağırıyor. Partimiz, bunalımdan çıkış için tek devrimci yolu gösteriyor: halkımızı işsizliğin, pahalılığın burgacından, emperyalizmin boyunduruğundan kurtaracak olan işçi sınıfının hegemonyasında halkın devrimci erkidir. Sosyalizme açılan ileri demokratik devrimdir.

Bunu başarmak için tüm ulusal, demokratik güçlerin eylem ve cephe birliği zorunludur. 1 Mayıs 79 bu savaşta yeni bir halka olacaktır,

İşçiler, emekçiler, geçen yılların görkemli, dev 1 Mayıs'larında yasakları ezdi, geçti, işçi sınıfı, pek çok kurbanlar pahasına, tarihsel kazanımlar, çok değerli deneyler elde etti. Yüzbinler, kurşun yağmurları altında bilendiler, çok şeyler öğrendiler. 1 Mayıs'lar işçi sınıfının şanlı savaş tarihine kırmızı mürekkeple kazındı. İşçi sınıfı, emekçi yığınlar, bugün daha örgütlü, daha bilinçli, daha hıncıdır.

Kenli teröre göğüs gere gere yükseklerde tutulan 1 Mayıs'ın kırmızı bayrağı yaklaşan 1 Mayıs'da daha yükseklerde dalgalanacaktır. 1 Mayıs'ı zararsız bir bayrama dönüştürmeye, 1 Mayıs'ın devrimci ruhunu boşaltmaya kimsenin gücü yetmez. 1 Mayıs'ın devrimci ateşinin harını hiç kimse alamaz. Ne baskı ve yasaklamalar, ne burjuvazinin ekonomik tehditleri, ne sınıf uzlaşmacılarının, oportünistlerin ayak oyunları, işçi sınıfının, emekçi yığınlarının 1 Mayıs'a, devrimci, proleter yöntemlerle çıkmasını önleyemez.

Faşizm tehlikesi karşısında işçi sınıfının, tüm halkın birliğini savunmak, halkın yığinsal direnişini örgütlemek. Günün sorunu budur. Sekter tutumlara, küçük hesaplara, eylemsizliğe yer olamaz. Eylem birliğine karşı öne sürülen tüm gerekçeler bir yana bırakılmalıdır. Bütün güçler, 1 Mayıs'da faşizme geçit vermemek için omuz omuza seferber olmalıdır.

TKP'li, sosyalist partili, CHP'li, DİSK'li, Türk-İş'li işçiler, Kürt emekçiler, köylü yığınları, ilerici, yurtsever halkımız 1 Mayıs'da elele meydanları doldurmalıdırlar.

Partimiz, yigit işçi sınıfımızı, halkımızı, 1 Mayıs gösterilerine yığinsal ve örgütlü katılmaya, ekonomik, politik, yaşamsal istemlerini haykırmaya, gücünü göstermeye çağırıyor.

Partimiz, yigit işçi sınıfımızı, halkımızı, emperyalizme, faşizme, tekellerin egemenliğine karşı savaş birliğini güçlendirmeye, 1 Mayıs'a devrimci, proleter yöntemlerle katılmaya, provokasyonlara karşı uyanıklığını arttırmaya çağırıyor.

1 Mayıs'lar kızıl halkalarla önümüzdeki devrime bağlanacaktır. Bugün 1 Mayıs alanlarına, yarın devrim meydanlarına, haydi ileri.

YAŞASIN 1 MAYIS

YAŞASIN PROLETARYA ENTERNASYONALİZMİ

NİSAN 79

TKP

KOCAELİ İL KOMİTESİ

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

1 Mayıs karşı saldırısının basındaki izleri

1 Mayıs öncesi tüm saldırı silahlarını TKP üzerine çeviren, ve anti-TKP propagandasını alabildiğine yoğunlaştıran burjuvazi, aslında bu kampanyayı bir yıldır aralıksız, düzenli sürdürmekteydi. "TKP'nin vurucu timleri," "Mardin mağaralarında bulunan 400 roket atar" edebiyatıyla özellikle "iç savaş kışkırtıcılığı" üzerine kurulan bu anti-TKP'cilik, yalnızca TKP'yi değil, ardında, tüm demokratik güçleri hedef almaktaydı. Anti-TKP'cilik şeklinde ortaya çıkan saldırılar, tırmanan faşizme ortam hazırlayan sistemli bir propagandanın unsurlarıydı.

1 Mayıs öncesi, egemen güçler tüm kollarıyla hazırladıkları büyük provakasyonu yine bu temel üzerinde kurdular. Tüm propagandalarını bu yöne yönelttiler. Örneğin 24 Nisan günlü Son Havadis-te "Zor Günler Geliyor" diye halk arasında panik yaratmaya özen gösteren kalem, "kanlı 1 Mayıs'ın yeniden hortlatılmak" istendiğini vurguladılar. Bütün gericilerin, gerici gazetelerin, başta Perinçekçi Aydınlık gazetesi olmak üzere TKP'nin Taksim'de miting yaptırmak için işçileri zorladığı yönündeki yalanları DİSK üst yönetiminin tutumlarından ötürü, DİSK'e bağlı sınıf sendikacılığını savunan sendikaların, 1 Mayıs mitinginin İstanbul'da yapılmasını engelleyeceği kararını açıklamalarına karşın sürdü. Örneğin 28 Nisan günlü faşist Hergün gazetesi bu yönde yayın yapmakta devam etti. 1 Mayıs yaklaştıkça, burjuvazi provakasyonlarını arttırdı, 25 Nisan günlü Tercüman'da olduğu gibi gerici gazeteler Taksim'e silah taşımakta olan TKP militanlarının yakalandığını, 1 Mayıs'ta her zamankinden daha fazla bomba patlıyacağını yazdılar. Demirel'in TKP'ye ve 1 Mayıs'a karşı kışkırtmalarla dolu ^{24 Nisan günü} Aydın konuşması gün gazetelerde yer aldı. Hemen ardından Rize'de konuşma yapan faşist Türkeş TKP'ye saldırıya geçti. İTT'nin finanse ettiği Tercüman gazetesinin yazarı Nazlı Ilıcak, 1 Mayıs

öncesi 1 hafta boyunca yazdığı yorumların tümünü TKP'ye saldırıya ayırdı. Gerici-faşist güçlerin 1 Mayıs'ta hazırlanan provokasyonun başarısı durumunda TKP'ne, sınıf sendikalarına çok daha yoğun bir saldırıya geçecekleri anlaşılıyordu. Hemen 1 Mayıs öncesi, ^{30 Nisan günü Andanlıkta,} karşı-devrimci saflardaki konumunu hergün biraz daha sağlamlaştırmakta olan maocu Perinçek, sözcülüğünü yaptığı gericiliğin tüm tuzaklarını birbir ağzından kaçırdı ve 1 Mayıs'ta her zamankinden çok bombanın patlayacağını söyleyerek, yapılmakta olan hazırlıkları sergiledi. Gündengüne ağababalarının gözüne ^{çok} daha ~~biraz~~ giren Perinçek, aslında, böylece 1 Mayıs'ta işçilere karşı kanlı bir saldırıya girmeyi düşleyenleri, onlara tanklarla, bombalarla saldıracak olanları temize çıkarmayı planlıyordu. Elbette bütün bu güçler, gericiliğin, büyük bir kıyama ve ardından geniş çapta tutuklamalara girişeceğini biliyorlardı. 2 Mayıs günlü Hürriyet gazetesinde sözü geçen, Dolmabahçe Sarayında kurulan toplama kampı komutanlığından ~~da~~, İnönü stadyumunun bu tutuklama işi için ayrıldığından, hastanelerin ^{bile} ~~az~~ hazırlanmış olduğundan haberdardılar. Nitekim Ecevit, ^{21 Nisan günlü} bütün gazetelerde yer alan konuşmasında "işçilerle orduyu karşı karşıya getirmenin tehlikesini" belirtirken, ordu ve MİT içindeki, bu niyetteki güçlerin varlığını kabul etmiş oluyordu. Ayrıca Ecevit, DİSK'in direnmesinin gericiliğin işine yaradığını söylemesiyle, faşist güçlerin böylesine geniş bir provokasyonla erki ele geçirmek istenleri konusunda da ipuçları ele verdi. Bu açıklamalar, hazırlanan tuzağın gerici-faşist bir hükümet devirmesine basamak olacağını gösteriyordu. Ecevit, bütün bunlar karşısında ne yaptı? Önünde duran iki alternatiften hangisini kullandı. Onun, 1 Mayıs'ı yasaklatmak yerine, gerici güçlerin yakasına yapışması gerekirdi. Oysa Ecevit, ipuçları vermekle yetindi ve 1 Mayıs'ı yasaklattı.

Gerici-faşist güçler, provakasyon hazırlamakla kalmadılar. Onlar 1 Mayıs'ın Türkiye'de kutlanmasını önlemek için vargüç-

• Kanlı bir saldırının hazırlığı
basma yansıması.

leriyle çaba harcadılar. MİSK yöneticileri, parlamentodaki bazı gerici sayımlar, Tunç gibileri, 1 Mayıs'ın yasaklanmasını istediler.

Eğer genelde eylem birliği gerçekleştirilmiş olsaydı, elbette durum değişik olacaktı. Mitingin kollektif önderlikle yapılması sağlansaydı ve gerekli önlemler alınmış olsaydı, 1 Mayıs mitinginin İstanbul 1 Mayıs alanında, yasal engellere karşın yüzbinlerce emekçinin katılımıyla ve parlamento içi ve dışı en geniş destekle yapılması başarılabilirdi. DİSK'in bölünmüşlüğünden kaynaklanan ve güç alan böylesi bir provokasyon o zaman yığınların görkemli eylemiyle boşa çıkacaktı.

TKP, gerek TKP'ye ve ardından da tüm demokratik güçlere yönelen, gerekse "1 Mayıs'ı genel olarak yasaklatma" provokasyonunu gördü. Durumu devrimci bir uyanıklık, serinkanlılık ve işçi sınıfının öncü partisi olmanın verdiği sorumlulukla değerlendirdi. Diğer ilerici güçlerin, sendikaların, demokratik örgütlerin saptamalarını yerinde buldu. Kışkırtmalara, aldanmayarak, böylesi geniş, böylesi kanlı bir provokasyonu açığa çıkardı ve engelledi.

1 Mayıs mitinginin İzmir'de yapılması kararının kesinleşmesinden sonra, başta maocu Aydınlik olmak üzere, 27 Nisan günü Son Havadisde ve 30 Nisan günü Tercüman'da olduğu gibi İzmir mitingine saldırıya geçtiler. MİSK'in yöneticileri, parlamentodaki bazı gerici sayımlar, Tunç gibileri, 1 Mayıs'ın

Mitinge katılmak üzere yola çıkan onbinlerce kişi yoldan çevrildi, binlerce genç de miting alanına sokulmadı. Bütün bunlara karşın TKP, geniş yığınlarla birlikte İzmir'de ve Mersin'de yüzbinlik mitinglerle 1 Mayıs geleneğini en görkemli, en gürültülü şekilde yaşattı. Öyle ki, Milliyet gazetesi bile, 2 Mayıs günü sayısında, İzmir'de toplanan coşkulu kalabalığın 80 bin olduğunu yazmak zorunda kaldı.

Eğer 1 Mayıs İzmir ve Mersin'de böylesine yığinsal, böylesine coşkulu kutlanmasaydı, gerici güçlerin provokasyonu başarıya ulaşacaktı. Ancak, proletaryanın güçlü elleri, kendisini sinsi-

ce sarmaya çalışan provokasyon zincirini parçaladı.

1 Mayıs 1979, işçi sınıfına ve yığınlara Türkiye Komünist Partisi'nin anlık başarılar uğruna, yığınları gündelik hesaplarla sonuçsuz eylemlere, serüvenlere sürüklemeyeceğini bir kez daha gösterdi.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI